

Regesta Bohemiae et Moraviae II, ed. J. Emler, Pragae 1882, s. 634, č. 1469.

Archivum Coronae regni Bohemiae I, ed V. Hrubý, Pragae 1935, s. 58-59, č. 34.

My Rudolf, z Boží milosti římský král, vždy rozmnožitel říše, si přejeme, aby u všech věrných Svaté říše římské vstoupilo ve známost, že my, vázáni povinností s naší Výsostí Božím řízením spjatou, toužíme, aby práva všech zůstávala neporušena, neboť ctnost pravé spravedlnosti spočívá v následujícím: nepoškodit druhého, ale každému dopřát, co mu náleží; především se pak snažíme předcházet poškození těch slavných mužů, o jejichž užitek a čest bychom vždy měli usilovat; a tak jsme nejprve bedlivě prozkoumali a ohledali, jaké a jak velké právo náleží v Římské říši slavnému českému králi Václavovi, našemu knížeti a nejdražšímu číšníku říše, jakož i jeho dědicům, jakkoli se o jeho právech u nás nachází zcela pravdivá znalost; pátrali jsme však a nechali pátrat kvůli větší opatrnosti a zřejmosti, aby se práva tohoto krále jasněji vyjevila všem; shledali jsme tedy, opírajíce se o obecné svědectví a souhlasné tvrzení, že již řečený král i jeho dědicové mají v Římské říši právo a povinnost číšnictví a že při volbě římského krále, podobně jako ostatní knížata, jimž při volbě náleží právo a hlas, jsou obdařeni, ohledně práva a volebního hlasu, stejnou mocí; že jim uvedená práva náleží, prohlašujeme touto listinou; a na základě královské moci to svědectvím přítomné listiny osvědčujeme.

Dáno v Chebu, čtyři dny před březnovými nonami, v druhé indikci, léta Páně tisícího dvoustého osmdesátého devátého našeho království roku šestnáctého.